

Добри. Загубихъ се въ вилицата, и това момиче ме повика у тяхъ.

Петковъ. (Разглежда стаята. Взира се въ болния). Вие болень ли сте?

Димовъ. Да, господине! Вече два месеца.

Петковъ. Лѣкувате ли се?

Димовъ. Нѣмамъ никакви срѣдства, каквото имахъ, похарчихме го.

Петковъ. И въ какъвъ студъ стоите. Благодаря ви, че сте прибрали сина ми, за това азъ ще ви се отплатя. За да оздравѣте, трѣбва да сте на топло и да имате добра храна. Азъ ще се погрижа за това, ще повикамъ и лѣкаръ. Не бива така да оставате.

(Тинка разплакана цѣлува ръка на Петковъ).

Димовъ. (Сжщо развълнувано) Благодаря ви, г-не! Богъ ще ви отплати за доброто.

Петковъ. (Поглежда горящото кандило) Кандилото ви гори.

Димовъ. Момичето ми донесе на съседитѣ една стомна вода и за това му дали два лева, съ които купихме масло. Въ Бога ни е надеждата сега.

Петковъ. (На себе си) Каква вѣра всрѣдъ такава мизерия! (на Димовъ) Ние сега ще излѣземъ и следъ малко азъ ще се върна пакъ.

(Излиза заедно съ жена си и сина си).

Тинка. Татко, ако този човѣкъ ни помогне, ти скоро ще оздравѣешъ и тогава ще бждемъ добре.

Димовъ. Да, Тинке, азъ пакъ ще работя. Добъръ е Господъ, Той всѣкога помага на вѣрващитѣ въ Него.

Тинка. Колко добъръ човѣкъ!

Димовъ. Добъръ е Тинке. Ако имаше мнозина като него, нѣмаше да има страдащи хора.

(Тинка колѣничила предъ кандилото и съ гласъ казва „Вѣрую“, което бѣше научила отъ татка си.) Презъ това време вратата се хлопва и влизатъ Петковъ, д-ръ Кириловъ и единъ носачъ съ разни пакети въ ръцѣ).

Петковъ. (Къмъ носача) Сложи тия пакети тука и слезъ да пренесешъ дървата въ стаята. Моля ви, господинъ докторе, прегледайте го!

(Кириловъ преглежда болния, а презъ това време носачътъ донася дърва и ги слага до печката. Петковъ съ ръка кара Тинка да запали огънь, и скоро печката почва да буботи).

Кириловъ. (къмъ Петковъ) Слабъ бронхитъ, причиненъ отъ настинка. Ще мине, ако болниятъ се гледа добре.

Петковъ. Благодаря ви, г. докторе, идвайте всѣки день да го преглеждате, възнаграждението си ще получите отъ мене.

Кириловъ. Добре. Сега, довиждане!

Петковъ. Довиждане, г. докторе! (Къмъ Димовъ). Не трѣбва да се отчайвате. Скоро ще оздравѣте. Донесохъ ви храна,